

TRANG ER DEN PORT

 Takk, broder Neville. Takk. Det er så godt å være tilbake i Herrens Hus. Jeg gleder meg alltid over å komme tilbake til tabernaklet, uansett hvor jeg drar. Det er noe med dette lille gamle stedet som jeg liker å komme tilbake til. Det er bare, åh, jeg. . . Det var min første og den eneste menigheten jeg noen gang har vært pastor for. Og det føles bare godt å komme tilbake hit igjen. Og jeg tror at på den store morgenen når solen nekter å skinne og stjernene gradvis mister sitt lys, tror jeg det vil være noen fra dette tabernaklet til stede der den dagen, som er vasket i Lammets Blod. Jeg ser frem til den stunden.

² Idet jeg kom gjennom rommet nå nettopp, møtte jeg søster Arganbright bak der. Og hun fortalte meg at det var noen mennesker her som var på Kingston-møtet, som er på besøk for tiden, og jeg. . . det. . . så glad for å ha dem her som et vitnesbyrd. Hvor enn de er, hvis de vil rekke opp hendene, var på Kingston-møtet i Jamaica. Bare, ja, helt bakerst. Ja vel, det er fint.

³ Jeg ser Orals postkort. Jeg antar at dere allerede har annonsert møtene hans. Jeg visste det ikke før, datoene, før i går. Jeg tror det begynner på den sjette, gjør det ikke? Sjette til den femtende, broder Roberts i Louisville. Nå, gå og hør ham. Broder Roberts er en—en av mine bestevenner, og en ekte Kristi tjener. Og jeg er sikker på at dere vil glede dere over budskapene hans, kveld etter kveld. Og en. . . hans, når han ber for de syke, er jeg—er jeg sikker på at dere vil se Gud bevege Seg, fordi han er en mektig troskriger, broder Roberts er det, og en mann som Gud bruker mektig. Og hans tjeneste har klatret fra. . .

⁴ Jeg husker da jeg første gang møtte broder Roberts, han var i et lite fillete telt borte i St. Louis, Missouri, og jeg var. . . nei, Kansas City, Missouri. Og jeg var i Kansas City, Kansas, i et auditorium. Han satt på første benk. Etter at møtet var over, gikk vi litt avsides og snakket. De introduserte meg for ham. Han er yngre enn jeg er; Oral er tidlig i førti-årene. Og så sa han, “Tror du at Gud ville høre min bønn for de syke?”

Jeg sa, “Broder, Han vil høre bønnen til hvem som helst som vil be.” Vel, han satte i gang, og han sa, “Da starter jeg!”

⁵ Og han er en veldig smart mann, og høyskole-utdanning, fire år med psykologi, og jeg er sikker på at han er—han er en begavet mann. Og han er kommet til et punkt nå hvor han har en stab med rådgivere rundt seg, og slikt, så, når han taler, tenker han—han det gjennom. Og dere vil virkelig glede dere over ham, er jeg sikker på.

⁶ Og nå så ønsker jeg å gi bare en liten rapport om hva vår Herre gjorde i vårt lille enkle møte i Jamaica og i Puerto Rico. Det var merkelig at jeg reiste over, fordi mange telefoner kom inn. Som Leo her vet, at telefonen. . . Og i løpet av en uke, er det bokstavelig talt hundrevis av steder som ringer etter møter. Men likevel liker jeg å føle meg ledet der jeg drar, liker det slik. Hvis jeg drar fordi en mann sendte bud etter meg, så kommer jeg i navnet til den menigheten eller den organisasjonen. Hvis jeg drar fordi broder Neville sa jeg burde dra, ville jeg ha dratt i navnet til broder Neville. Men jeg liker å dra når Jesus sender, så en kan dra i Herren Jesu Navn, for å møte folket.

⁷ Og jeg lå på sengen, og jeg hadde vært litt trett. Denne dalen, før eller senere, må jeg forlate denne dalen, for den tar rett og slett knekken på halsen min så jeg nesten ikke klarer det. Jeg kan være borte og være tilbake. . . Vi kom her om dagen, Leo og jeg, mindre enn førti miles, etter å ha vært i sump-områdene i Florida, halsen var klar og fin, og mindre enn førti miles fra Louisville ble den tett igjen. Broder Banks Wood burde være her et eller annet sted denne morgenen. Og her om dagen da jeg kom fra Kingston og—og Puerto Rico, der halsen min hadde vært helt fullkommen; og jeg gikk av flyet, fortsatt helt i orden; og før vi hadde ankommet Jeffersonville, tettet den seg til igjen. Ser dere, det er dalen her. Det er bakteriene i luften, eller så er det Gud, en, som prøver å få meg bort. Så, jeg—jeg forstår det ikke. Jeg har bedt og spurt så mange ganger.

⁸ Men, uansett, jeg hadde nettopp våknet, det var rundt klokken tre på morgenen. Og min kone og lille gutt sov. Og jeg reiste meg opp på sengekanten, og jeg så et stort antall mennesker som hadde samlet seg på et stort område, og jeg sa til Billy Paul, “Gå inn der og gi de menneskene bønnekort.”

⁹ Og han sa, “Ok, pappa.” I løpet av noen få minutter kom han tilbake, og sa, “Du kan ikke gi bønnekort til de menneskene.” Han sa, “Ser du denne mannen som står her?”

Jeg sa, “Ja.”

¹⁰ Han sa, “Han var her borte, og jeg sa, ‘Alle som vil ha et bønnekort, rekk opp hendene.’” Og sa, “Jeg gikk for å gi ham et bønnekort, han gikk et annet sted. Og så gikk jeg bort dit, og han var på en annen kant. Nå er han langt bak her borte.” Sa, “Jeg får ikke gitt ut ett eneste bønnekort.”

¹¹ Jeg sa, “Vel, Billy, du trenger ikke å gi ut bønnekort, fordi det er så stor plass her at alle kan. . .” Bønnekort er for å forhindre opptøyer. . . ser du, og holde dem i orden. Jeg sa, “Åh, jeg kan ta alle der, ikke flere enn det jeg har plass til, og stille dem opp og be for dem en for en.”

¹² Og han sa, “Ja vel.” Og han snudde seg mot høyre og gikk bort fra meg. Og jeg snudde meg rundt *denne* veien idet han gikk bort *den* veien, og holdt øye med ham.

¹³ Og jeg hørte en Røst som kom ned fra Himmelen, og sa, “Men på dette tidspunktet vil Jeg begynne å gjøre deg stor.” Og jeg kikket, og jeg har aldri sett en slik folkemengde, de myldret fra alle kanter.

¹⁴ Og broder Roberts navn ble ropt opp, sa, “Nå kommer Broder Oral Roberts for å treffe deg.”

Og jeg sa, “Hvordan skal jeg hilse broder Roberts?”

Sa, “På akkurat samme måte han hilser deg.”

¹⁵ Vel, jeg så broder Roberts komme med en svart dress på seg, og en liten hatt slik som Bing Crosby bruker, disse små brett opp og trekk ned, en liten svart hatt. Og jeg stod litt lengre opp, og han kikket opp og sa, “Hallo, broder Branham.”

Og jeg sa, “Hallo, broder Roberts,” håndhilste på ham.

Sa, “Du har en bra folkemengde.”

¹⁶ Jeg sa, “Litt av en folkemengde, broder Roberts.” Og han snudde seg og gikk bortover den veien Billy gjorde, til høyre.

¹⁷ Og jeg tenkte, “Hvor skal jeg tale til dem fra?” Og jeg prøvde overalt å finne en plass å tale. Og jeg var i en slik situasjon, noe nede, så jeg ikke kunne se hvor jeg skulle tale til dem fra.

Og noen sa, “Vel, kom over hit.”

¹⁸ Jeg sa, “Vel, du kan ikke se noe bedre der.” Og jeg gikk til den andre siden av plassen. Og jeg husket dette da, jeg sa, “Det viktigste for meg å gjøre er å holde meg ydmyk i mitt hjerte, alltid, fremfor Gud og Hans barn.”

¹⁹ Og jeg kom ut av visjonen. Og jeg tenkte, “Hva betyr det? Kanskje det betyr at vi skal ha slike... Eller hvor er det, hvor kommer han til å være?” Dere skjønner, noen ganger, i visjoner, forteller Han deg ikke nøyaktig hvor, Han—Han bare taler og du bare... Det er i lignelser, på en måte. Og jeg er sikker på at dere som leser Bibelen forstår det.

²⁰ Og så gikk jeg inn i dagligstuen og satte meg ned en liten stund, og klokken var rundt halv fire eller fire på morgenen. Jeg ble skikkelig trett. Jeg gikk tilbake og la meg ned, og jeg drømte en drøm, og det var en veldig underlig drøm. Og nesten alle dere kjenner en av møte-lederne, Jack Moore, broder Jack Moore. Jeg har kjent ham i årevis. Jeg tenkte at jeg var ute på et stevnemøte med datteren hans, ei jente på rundt sytten år, og tok henne i hånden, og ledet henne oppover åsen, lille Jackie. Vel, jeg har kjent henne siden hun bare var et spebarn. Og jeg ledet henne oppover åsen, og jeg gikk tre kvartaler oppover åsen, og ledet denne jenta. Og vi kom under et stort tre, og hun satte seg ned. Og slik som mange av de små tenåringsjentene i dag kler seg i de skjørtene som, dere vet, på en måte struttet ut, og hun hadde på seg ett av disse skjørtene. Og hun tok dette lille skjørtet og liksom bredte det ut og satte seg ned. Og slik ungdom gjerne ser på hverandre, foldet hun hendene sine slik som *dette* og begynte

å se oppover mot himmelen. Vel, Jackie er en veldig fin liten jente, men hun har en veldig stor munn og veldig store øyne, og et sandaktig hår, ikke altfor tiltrekkende, men en ordentlig liten dame. Og jeg kunne se de store øynene hennes idet hun kikket mot himmelen, og hvordan speilbildet av himmelen var i øynene hennes.

²¹ Vel, jeg gikk cirka fem fot fra henne, og la meg ned litt på siden slik som *dette*, og tok et strå og stakk det i munnen, og begynte å tygge på dette strået. Og jeg begynte å tenke, “Hva gjør jeg her oppe? Ja, meg en gammel mann, og med denne unge jenta. Ja,” jeg sa, “Jeg er gift og har en flokk med unger. Jeg har ikke noe her å gjøre med denne unge jenta.”

²² Og jeg begynte å reise meg. Og, da jeg gjorde det, kom en Røst fra treet, og sa, “Dette er for et tegn og for en grunn.”

²³ Og jeg våknet opp, og jeg skrek nesten, et—et mareritt. Jeg tenkte, “Ah, lurer på om det betyr at jeg kommer til å falle ifra eller noe vil skje med meg? Vel,” tenkte jeg, “hvis jeg skal prøve å bruke min egen forstand, så vil jeg bli helt forvirret, så jeg vil bare vente på Gud.” Og jeg begynte å be. Jeg sa, “Herre, hører den drømmen sammen med den visjonen helt tidlig på natten, eller hva betyr den?”

²⁴ Etter å ha ventet en stund, kanskje en time (Min kone var allerede oppe og hadde frokosten klar.), så kom Røsten tilbake igjen, og sa, “Dra til Kingston, og det vil bli fortalt deg der hva du skal gjøre.”

²⁵ Så, øyeblikkelig dro jeg til Kingston. Og de—de fikk vite torsdag ettermiddag at jeg ville være der fredag. Det var all publisiteten vi hadde. Jeg er ikke veldig god på å lage . . . ? . . . eller anslå folkemengder, fordi jeg overdriver vanligvis med det. Men den første kvelden, vil jeg si vi hadde rundt tolv, åh, rundt tolv hundre mennesker, ute, fordi det bare var kjent én dag. Og neste dag satte de i gang løpegutter som løp fire miles, på omgang, opp i fjellene. En løpegutt løp i fire timer, og lot så en annen løpegutt dra videre oppover fjellet. Og den andre kvelden var det rundt fem tusen. Og den tredje kvelden var det anslått rundt femten tusen, kanskje tjue. Og det var tusenvis på tusenvis som kom til Herren.

²⁶ Og visjonen, var den lille menigheten, jenta var en jomfru, bare et barn, og det betydde menighetens jomfruelighet. Og de tre kvartalene oppover åsen, var tre dager som jeg ville forkynne. Og ta den lille jomfruelige menigheten ved min tjeneste, fra der hun var, høyere opp i Guds ting, inntil det rystet hele øya.

²⁷ Og, åh, forkynnere og folk rundt, gråt og bønnfalt og nødnet, “Bare en kveld eller to til,” byrådslederne.

²⁸ Vi dro derfra til Puerto Rico. Der ble vi møtt med mektig, sterk seier, og tusenvis på tusenvis stuet seg sammen på

banen, inntil det ble anslått at noen og førti tusen dyrebare sjeler kom til Herren Jesus. Og ved avreisen, jeg håper jeg. . . jeg sier dette til min egen menighet, men jeg kunne ikke gjøre det ute i offentligheten, der hvor det ikke er kjentfolk, fordi det kan bli tatt opp feil. Men jeg har dommerens navn her på en papirlapp, som holdt talen da vi skulle dra, rett her, ham og hans stab.

²⁹ Og jeg. . . Han—han sa, “Vi har hatt den ære av å ha ulike forkynnere på øya.” Han sa, “Da herr Billy Graham helt nylig har reist fra øya,” og sa, “vi hadde et—et fantastisk møte,” sa han, “men Billy Graham brakte oss bare det samme Evangeliet som vi alltid har hørt.” Han sa, “Så hadde vi den ære av å ha herr Roberts på øya,” sa han, “og herr Roberts ga oss et mektig tre-dagers møte. Men,” sa, “kostnadene var så høye på hotellet,” sa, “etterlot tretti-fem tusen dollar for tre netter, for hotell-regningen.” Han sa, “Så var herr Osborn her, som var en mektig Kristi tjener. Men,” sa, “da herr Osborn reiste, ble det et tilbakeslag,” sa, “det så ut som at alt var over.”

³⁰ “Men,” sa, “vi la merke til i dette møtet at det egentlig nesten ikke var noen på plattformen som broder Branham skulle be for. Men,” sa, “etter at møtene var over, plukket vi opp lastebillass med rullestoler og krykker og alt mulig, ute i forsamlingen.” Han sa, “Det var ikke en mann denne gangen, Gud kom til oss,” sa han.

³¹ Jeg sa, “Ikke forvent mine bønner; men deres bønner der ute, legg hendene deres på hverandre.” Og de hadde med seg kanskje et dusin eller to på plattformen, og, da skjelningen kom ned, bare skrek folket. Vi bodde på et fjerdeklases hotell, og betalte alle våre egne utgifter og alt, selv.

³² Dere hjalp til med å gjøre det, selv, med tiendene deres som dere sender meg. Det var det som gjorde det. Og jeg vil at dere skal vite det, ut av alt det, har dere en del i det. Og på den store herlige dagen som kommer, vil Gud lønne dere for det. Ser dere, dere hadde ikke. . .

³³ Hvis personen selv går og utretter noe, så, ser dere, når den personen reiser, tenker de, “Et stort tilbakeslag, Gud forlot oss.” Gud forlater dere ikke. Han er med dere alltid. Ser dere, det er dere som er like så mye i det som noen, som noen andre. Gud kan bruke en person til en bestemt tjeneste, men det betyr ikke at den personen har enerett på Gud. Det er din egen tro på Gud.

³⁴ Og de kjørte der ute i små gamle hjul-vogner, så tok de slikt som babyvogn-hjul, og og lagde et brett, og la menneskene oppå det og trillet dem inn. Og etter at møtet var over, ble hele veddeløpsbanen ryddet opp, de gikk bare bortover med vogner og skuffet sammen små gamle kjerrer og store gamle rullestoler, og krykker og feltsenger og senger, og

bare der de ganske enkelt hadde gått vekk og forlatt dem, fordi Herrens Nærvær var der. Det er det vi ønsker å se. Mennesket er ute av bildet da, Gud beveger Seg.

³⁵ Kommer tilbake, bare for å hjelpe nå denne morgenen, jeg skal tale om et lite øyeblikk. Og jeg ba guttene om å ikke gi ut lydbåndet. Tre dager har jeg prøvd å tenke hardt, “Hva skal jeg tale over?” Og denne morgenen, før jeg dro, følte jeg en virkelig alvorlig advarsel i mitt hjerte til menigheten. Og jeg sa til dem, “Ta lydbåndet, men ikke legg dem ut til salgs.”

³⁶ Men før vi gjør dette, ønsker jeg å gi dere bare et lite vitnesbyrd, så det kan gjøre dere godt. Det gjorde meg godt. Vi dro på en tre-dagers fisketur, Leo og Gene og jeg, og min sønn Billy Paul og hans kone, ned til en venn som kommer hit til tabernaklet, nede fra Georgia. Og de tok oss med innover til et sump-område, jeg vet ikke akkurat hvor det var nå, nær Okeechobee eller noe lignende, jeg kjenner ikke til navnet som Seminole-indianerne ga det. Men, uansett, var vi mange miles innover.

³⁷ Og denne broder Evans, broren hans er en synder. Og han er en fremragende fisker, og han dro innover i myr-området for noen få måneder siden. Og de har det vi kaller “bakke-klapperslange.” Og bakke-klapperslangen bet ham, og han overlevde bare såvidt. Benet hans hovnet opp, og de tok ham til legene og de ga ham sprøyter. De er dødelige. Og de har massevis av hvitmunnslinger innover der også, hvitmunnslange, mokkasinslinger, alligatorer opp til tjue fot lange.

³⁸ Og mens vi fisket der inne, hadde jeg fanget en veldig stor kjempeabbor. Åh, det var en virkelig avslappende dag. Og den var så stor at jeg ikke fikk den opp av vannet, og den bare rettet ut kroken og dro videre, eller halte seg løs. Og vi fikk mange kjempeabborer, rundt hundre og femti pund med stor kjempeabbor. Og de, noen av dem veide flere pund, og fra fire til syv, åtte pund. Og jeg fanget denne store, og den kom seg løs.

³⁹ Og jeg kastet igjen, og jeg—jeg fanget en til, rundt seks, syv pund. Og jeg hadde en lang stang som du måtte holde oppe over vannliljesivet. Og broder Evans hadde... Vi var alle våte etter å ha vadet i vannet, fordi det var bare sumpmark. Og han hadde dratt av seg skoene og rullet opp buksebena, og satt på et lite tørt sted, for liksom å tørke klærne sine. Og han så denne store fisken som veltet seg rundt i buskene, og jeg vadet imot ham. Han sa, “Bare et øyeblikk, broder Branham, jeg skal få tak i den for deg.” Og han løp ut der. Og jeg hadde dratt den opp, antok at fisken nesten var død, der den lå i sivet. Og han løp ut for å plukke den opp. Og, da han gjorde det, satte han i et hyl, og kom tilbake. En klapperslange hadde bitt ham.

⁴⁰ Og vi kikket på det, og det var hull etter hoggtennene i foten hans der klapperslangen hadde bitt ham, og det var så

vondt for ham at han hadde tårer i øynene. Sa, følte det som om bena ble helt lammet. Og der var vi, mange miles innover i sumpområdet. Han er stor mann å måtte bære. Og når en slange biter deg, blir du så syk i løpet av noen få minutter at du nesten dør. Og Leo var til stede. Og jeg kom til å tenke på noe, “Du er fortsatt Gud!” Og da han holdt foten sin og grep den, og de to store hullene etter hoggtennene der hvor klapperslangen hadde fått tak i ham, jeg la hendene på det stedet og sa, “Herre, det er skrevet i Ditt Ord, ‘De skal trække på hodene til slanger og skorpioner, og ingenting skal på noen måte skade dem.’” Og i det øyeblikket, forlot enhver smerte foten hans. Tok på seg skoene sine og fisket hele dagen.

⁴¹ Gikk inn den kvelden og fortalte dem om det, de sa, “Du bør dra til en lege.”

⁴² Han sa, “Hvis Gud har beskyttet meg så langt, vil Han ta vare på meg resten av veien.” Vi fisket tre dager, ingen skadevirkninger i det hele tatt.

⁴³ Gud er fortsatt Gud. Han holder ethvert løfte. Og under hele min tjeneste, er det den første gangen jeg noen gang har sett Gud komme til et slangebitt, fordi det var den første gangen jeg noen gang hadde fått muligheten til å be for noen med slangebitt. Bare lar deg vite at Han holder alle Sine løfter, og Hans Ord er gode og sanne. Amen.

⁴⁴ Husk møtene i kveld og førstkommende onsdag. Og be for noen nå som virkelig trenger å bli bedt for, det er meg. Og, husk, bli med på broder Roberts møte når det kommer til byen, og hils ham fra tabernaklet.

⁴⁵ Før vi leser Skriftene, ønsker jeg—jeg at vi skal reise oss bare et øyeblikk. Og, uten musikken, la oss bare synge et kor eller to av denne flotte gamle salmen, “Min tro ser opp til Deg.” Ja vel, stem i alle sammen med meg nå, og la oss synge den. Og ikke tenk på hvordan du synger, bare syng den til Guds ære. Vil du lede oss i den, broder Neville?

Min tro ser opp til Deg,
 Du Golgatas Lam,
 Guddommelige Frelser;
 Nå hør meg mens jeg ber,
 Ta bort all min skyld,
 O la meg fra denne dag
 Være fullstendig Din!

Mens livets mørke labyrint jeg går,
 Og sorgen rundt meg sprer seg,
 Vær Du min Guide;
 Befal at mørket skal bli til dag,
 Visk sorg, frykt bort,
 La meg heller aldri komme
 Bort fra Deg.

46 Med våre hoder bøyd, ønsker jeg å lese fra Bibelens hellige skrifter, Matteus, det 7. kapitlet, 13. og 14. vers. Og må Herren legge Sine rike velsignelser til mens vi leser Det.

Gå inn gjennom den trange port: for vid er den port, og bred er den vei, som fører til fortapelsene, og det er mange som går inn gjennom den:

For trang er den port, og smal er den vei, som fører til livet, og det er få som finner den.

47 La oss be. O Gud, Som brakte Herren Jesus tilbake fra døden og fra graven, og har presentert Ham for oss denne morgenen som et levende Offer, vi innvier ydmykt våre liv til Deg på nytt, med tanke på at Du ville være så omtenkstomt mot oss. Mens vi ennå var syndere, døde i synd og overtredelser, sendte Du Din enbårne Sønn, skapt i syndig kjøds lignelse, for å bli en soning for våre synder, så den Uskyldige, som led for de skyldige, kunne forene oss sammen igjen i fellesskap med Deg.

48 Og, O Gud, om det er synd i vår midte denne morgenen, noe som kan hindre den Hellige Ånd fra å bringe oss Guds Budskap til hvert enkelt av våre hjerter, ber vi, ydmykt, Herre, at Du må tilgi oss våre overtredelser. Rens oss med Blodet til Herren Jesus. Hvis. . . Vi vet, i oss selv, er vi ingenting, og vi bekjenner at vi ingenting er. Men Du er hellig, Du er sann, Du er rettferdighet, Du er selve barmhjertighetens Kilde. Og vi kryper ydmykt dit i dag, som angrende sjeler. Etter at et vitnesbyrd nettopp har kommet frem, fra Jamaica og fra Puerto Rico, og der Du har virket med så mektige gjerninger, O Gud, det er tegnet på den Rettferdiges komme.

49 Hvor Du utfridde broder Evans fra slangens giftige hogtetter, fordi han var en troende, og Dine Ord er alltid sanne. Nå, Herre, utfri oss fra dødens hogtetter denne morgenen, der fienden har bitt og forgiftet oss. La Din helbredende balsam, denne morgenen, Herre, gjennomtrengte våre ånder og rens oss fra all urettferdighet. Helbred sykdommen i de fysiske legemene som er brutt ned ved fiendens krefter. Alle som er i Guddommelig Nærvær, må de bli helbredet.

50 Tal til oss nå gjennom Ditt skrevne Ord, Herre. Vet ikke hva jeg skal si, men Du vil tilveiebringe det. Og advar oss Du, Herre, og gjør oss rede for Ditt Komme. For vi ber om dette i Jesu Navn og for Hans skyld. Amen.

51 Jeg er alltid litt sen, fordi jeg har ventet nå. Og søndagsskolen, er ute, antar jeg. Men det er noe med det, når jeg kommer hjem bare føler jeg at jeg har rikelig med tid. Dere vet, vi har det altfor travelt, likevel. Så, vi vil bare tro på Gud.

52 Vår Herre ga denne alvorlige advarselen til folket i Sin generasjon, folket som var veldig religiøse. Og Han sa, "Trang er den port, og smal er den vei, som fører til Livet, og det er få som finner Den." Nå, det var ikke fordi de ikke var religiøse. De

var veldig religiøse. Og fordi de hadde satt sin lit til menigheten og til visse læresetninger og denominasjoner, og hadde trodd (til en viss grad) på Gud, trodde de at alt var helt i orden. Men Han fortalte dem at det ville bli få som ville komme inn.

⁵³ Og jeg undrer denne morgenen om jeg ikke kan sammenligne den generasjonen med denne generasjonen. Ser dere, det var i avslutningen av jødernes tidshusholdning, og Han refererte tilbake til ulike og ulike avslutninger av ulike tidshusholdninger, og fortalte dem at akkurat det som hadde blitt gjort i tidligere tidshusholdninger skjedde foran dem. Og de klarte ikke å gjenkjenne det. Og la oss se på noen av de tingene Han talte om.

⁵⁴ De, for eksempel, kunne ikke tro at Gud var i den Mannen. Det var den største hindringen som de måtte klatre over, var hvordan Han som var Menneske likevel gjorde Seg Selv til Gud. De kunne ikke forstå hvordan Gud kunne bo i menneskelig kjød. Og i alle tidsaldre, til alle tider, har Gud alltid bodd i mennesket. Mennesket er Guds representant. I enhver generasjon, taler Gud til Sitt folk gjennom menneske-lepper. Han velger alltid noen eller noe som Han kan bruke.

⁵⁵ Og Han siktet til dem, at de hadde tatt så feil, om Abraham. Han sa, fortalte dem, "Hvis dere kaller dere 'Abrahams barn,' Abraham deres 'far,' han så Min dag og gledet seg til å se den. Abraham, profeten." Og uten tvil siktet Jesus til dem at Han hadde bevist for dem at Han var Messias, fordi Messias-tegnet fulgte Ham. Og det hadde vært på den måten gjennom enhver generasjon, det, Messias-tegnet. Men at Han gjorde Seg Selv til Gud, Selveste Messias, det forvirret dem. De kunne ikke forstå det.

⁵⁶ Nå, da Abraham (som de kalte sin far) møtte Gud, var Han også i kjød, fordi Han spiste kalvekjøtt, spiste brød, og drakk melk, og smør, i Abrahams nærvær, og likevel var Han Gud. Abraham kjente Ham igjen som, Gud, og kalte Ham "Elohim," som er den Allmektige Jehova. En Mann med klær, med støv på Kroppen, og satt under et tre, for skygge, og spiste kjøtt og drakk melk. Så kunne ikke de kalde, ondskapsfulle, egoistiske, rettferdige jødene tro at Han var Guds Sønn, og kalte Abraham sin far. Og Han lot dem vite at Han gjorde de samme tingene, i Sitt kjød, som Gud gjorde i et annet kjød da Han møtte deres far, Abraham. Og Abraham trodde det. Og de kunne ikke tro det.

⁵⁷ Ser dere, da Abraham satt under teltet sitt fordi han hadde tatt et valg, og det valget er lagt fremfor enhver person som er født i denne verden. Treet for godt og ondt er satt fremfor enhver person. Og da Lot, hans nevø, og gjeterne deres begynte å krangle om markene; sa Abraham, som var en rettferdig mann, til dem, "La det bare ikke være noe krangel iblant oss. Bare velg hvilken retning dere vil dra." Det punktet kommer inn i enhver troendes liv. Og det er fremfor deg denne morgenen, og det er fremfor meg.

58 Lot tenkte ikke at han skulle falle ifra, men han begynte å se mot Sodoma der ting var enkelt. Og det er mange ganger at vi ser mot den enkle veien. “Jeg vil bli medlem av denne bestemte menigheten, og, du skjønner, ingen vil si noe imot det, fordi det er den største menigheten i byen.” Den lettvinde måten! Mange ganger gjør vi det, når, vi tar feil!

59 Husk, hvis du følger Kristus, vil du bli hatet av folk, for alle som lever gudfryktig i Kristus Jesus skal bli forfulgt. Og hvis du kommer til Kristus, vil du ikke komme ved noen menighet eller noen denominasjon, eller noen læresetning. Du vil komme ved Blodet, det er den eneste veien inn. Og du kan ikke ta med deg noen, du vil komme alene og stå på din egen bekjennelse og din egen tro. Du kan ikke sveve inn på pastoren, eller på din mors tro. Du vil komme som et individ når du kommer til Gud! Og mange ganger gjør vi disse tåpelige valgene.

60 Hva om Lot, da han så at alt var lettvent . . . ? Han så hvor det var mye penger og mye popularitet, for han ville være en fremmed, og en smart mann, utdannet, en masse psykologi, og han kunne gjøre visse ting og likevel bevare sin religion. Han tenkte, “Jeg har tro på Gud, så jeg vil bare dra ned til Sodoma og jeg—jeg vil tjene litt ekstra penger, og jeg vil bli en mektig mann, kanskje en fantastisk predikant.” Ser dere, du må gjøre et valg.

61 Og vanlige folk må gjøre et valg. “Jeg vil dra ned til denne bestemte menigheten der. Åh, alle i byen mener dette er den største! Ja, borgermesteren i byen tilhører denne menigheten.” Nå, han kunne tilhøre en menighet som var virkelig god, men likevel må du dømme den menigheten og dens folk ved Skriftene. Noen ganger går de fordi det er populært, folket kler seg bedre de som går til bestemte steder. Og det er der vi gjør en—en skjebnesvanger feil. Legg nå merke til dette.

62 Og Abraham, det eneste han kunne gjøre var å ta andrevalget. Og noen ganger er andrevalget bedre enn det første, hvis det blir tatt på den måten. Legg merke til, var ikke lenge, da Lot så den store byen, så han imidlertid ikke sin kone bli forvandlet til en saltstøtte, han så ikke ilden som brant opp byen. Men Abraham tok veien med Herrens foraktede få. Han ble i ødemarken.

63 Og, nå, hva om Sara hadde sagt . . . Nå husk, Sara var den peneste kvinnen i hele landet. Det var ingen kvinne så vakker som Sara. Alle, som så henne, ble forelsket i henne. Nå, hvor lett det ville ha vært for Sara å ta et slikt valg. Men hun valgte å bli hos Abraham.

64 Åh, kvinner, ikke la djevelen forblinde dere, å være populære og bli medlem av *dette* og *det*. Bli hos Kristus! For, tiden er for hånden, store ødeleggelser ligger foran, verre enn Sodoma og Gomorra, for dette landet. Sodoma og Gomorra vil være gunstig stilt i forhold til det.

65 Nå, mens Abraham hadde tatt veien som var gitt ham av Gud, og hadde landets magerhet, var han ikke velstående i det hele tatt. Men likevel visste han én ting, han tjente Gud og han trodde Gud.

66 Så en dag kom tre menn, og de var ordentlig støvete og medtatte, og Abraham syntes synd på dem, han sa, "Kom hit og sett dere ned under eika bare for en liten stund." Og mens han stod der og pratet med dem, la han merke til at de ikke var helt vanlige menn. Når de snakket, var de annerledes. Og Abraham gikk og slaktet en kalv og tilberedte den, og fikk Sara til å lage brød og gjøre seg klar til å gi dem mat.

67 Nå husk, to av dem var Engler, Engler i menneskelig kjød, og en av dem var Gud Selv. Og den Ene som var Gud hadde ryggen Sin vendt mot teltet.

68 Og Sara holdt seg i teltet. Jeg liker å se at en kvinne holder sin plass på den måten, ikke går ut og forteller mannen sin hva han skal gjøre, og hver gang noen kommer innom. Men hun holdt seg i teltet. Uten tvil, kanskje vasket opp eller gjorde noe.

69 Og denne Ene som var Gud, Han kikket stadig bort mot Sodoma, og Han fortalte dem hva Han ville gjøre. Og to Engler gikk ned dit for å forkynne Evangeliet. Men En holdt Seg i bakgrunnen, det var den Ene som var Gud, og Han sa, "Jeg vil ikke skjule for Abraham de hemmelighetene som Jeg vet, fordi han vil bli jordens arving."

70 Åh, vi har en rett denne morgenen, menighet, til å vite hemmelighetene om Herrens Komme. For, "Salige er de som stifter fred, de skal kalles Guds barn. Salige er de som hungrer og tørster, de skal mettes. Salige er de rene i hjertet, for de skal se Gud. Salige er de saktmodige, for de skal arve jorden." Så, hvis den levende Guds menighet skal arve jorden, er det ingen hemmeligheter som holdes skjult for den.

71 "Alt Faderen har fortalt Meg, har Jeg fortalt dere," sa Jesus. Og de kunne ikke tro Ham.

72 Så på Abrahams tid, som Han henviste dem til, sa Han at slik som Abraham snakket med Engelen, og Hans rygg var vendt mot teltet, og Han fortalte Abraham at Han kom til å besøke ham med et barn. Og Sara, lo, i teltet. Og Han sa, "Hvorfor lo Sara?" Hva fremviste Han? "Hvorfor lo Sara?" Det var bare noen få timer før ødeleggelsen, da den fant sted. Rett før ødeleggelsen, at ild kom fra himmelen og brente opp byen, og det tegnet ble utført.

73 Og Jesus sa, "Dere farer vill," til de mektige teologene, til en religiøs nasjon der formelig millioner var troende. Han sa, "Dere farer vill, og kjenner verken Skriftene eller Guds Kraft." Til en generasjon som det, som var veltrente menn, som var lærde og oppfostret i menigheten. Når et barn ble født, var det menighetens eiendom. Du måtte være en israellitt. Åtte dager

etter din fødsel, var det omskjærelse, og du var en israelitt til å begynne med. Og presteskapet kom fra Levittene, som var opplært gjennom hundrevis av år i Skriftene. Likevel sa Jesus, “Dere farer vill, og kjenner ikke Skriftene!” De kjente dem i sin egen lærebok, de kjente det ved sine katekismer, de kjente det ved sin egen teologi. Men Jesus sa, “Dere kjenner Det ikke, Skriftene, heller ikke kjenner dere Guds Kraft. Hvis dere hadde kjent Abraham, hadde dere kjent Meg. Hvis dere var Abrahams barn, ville dere ha kjent Meg, fordi Abraham gledet seg da han så Min dag, for han forutså dagen. Da Jeg stod foran ham der tilbake, i et kjødelig legeme, og utførte dette, visste han at det var Meg, og han kalte Meg ‘Elohim.’ Men her gjør Jeg det samme foran dere, og dere kaller Meg ‘Beelsebul.’”

“Åh,” sa de, “vi har Abraham til vår far.”

“Kaller Abraham deres ‘far’?”

⁷⁴ Han sa, “Ja, vi, vi tilhører menigheten. Vi er en religiøs nasjon. Vi er et mektig folk. Vi er Guds folk!”

Jesus sa, “Dere er djevelen, han er deres far.”

⁷⁵ Jeg ville sammenligne den generasjonen med vår. I dag, når det er formelig millioner av mennesker som bekjenner kristendommen, og vet ikke noe mer om Gud enn en hottentott vet om en egyptisk natt. Det er menn og kvinner i dag, formelig millioner av bekjennende kristne som gjør krav på Kristus, som ikke vet hva Kraften av Hans oppstandelse dreier seg om, og har aldri smakt Hans godhet. De har aldri følt Hans Kraft. Øynene deres er forblindet for Sannheten.

⁷⁶ Sa, “Dere er blinde, ledere av de blinde. Vil ikke. . . det. . . hvis den blinde leder den blinde, vil de ikke alle falle i grøften?”

⁷⁷ Så tenkte de, “Vi er kristne. Vi er troende. Vi tilhører de fornemste menighetene som finnes. Våre rabbier er de best utdannede lærde de har.” Og likevel fortalte Jesus dem at de ikke engang kjente Skriftene.

⁷⁸ Ser dere hvordan Gud har skjult det for øynene til de vise og forstandige, og åpenbart det for de små som vil lære? Åh, den mektige Kraften og uendeligheten til Gud! Hvor god Han er mot de som ønsker å vandre rettskaffent fremfor Ham! Han vil ikke holde tilbake noe godt.

⁷⁹ Og å se tiden når vår nasjon, vår verden, er fordervet med det samme!

⁸⁰ Jesus ønsket å sette dem riktig på plass. De sa, “Åh, Abraham er vår far. Og vi vil være i Herligheten, ikke bekymre deg for det, fordi vi tror på Gud. Vi er professorer, og vi tror på Gud, og vi lærer vårt folk. Og hvem er Du til å komme rundt her med et—et mystisk lite gammelt tegn og prøve å kalle det Gud? Du er ikke annet enn en Beelsebul.” Der har dere det, de hadde sine læresetninger og sin denominasjon.

Jesus sa til dem, “Dere er djevelen.” Tenk på det!

⁸¹ Og jeg vil sammenligne den generasjonen med denne, i dag når vi har millioner som blir medlem av menigheter, vi har titusenvis. Og Gud kommer ned for å bo i Sin menighet igjen, og for å gjøre de samme tingene som Han gjorde der, for å gjøre Seg Selv den samme i går, i dag, og for evig. Og folk snur ryggen til det, hele tiden, noen for å bli populære, noen for å unngå å måtte gjøre et valg. Det er tvunget på folket! Du må gjøre et valg. Du kan ikke stå nøytral. Du må si “ja” eller “nei.” Du vil aldri forlate den døren som den samme personen som kom inn. Du kan ikke gjøre det. Du må ta et valg. Ta det for Kristus denne morgenen.

⁸² De tenkte at alt som tilhørte menigheten ville bli frelst. Jesus sa, “Trang er den port, og smal er den vei, og bare få er det som vil finne den.”

⁸³ La meg advare dere denne morgenen, menighet, vær forsiktig. Det tar tid i dag, i vår selv-rettferdige, selv-tilfredse generasjon av hykleri som vi lever i. En tid da menn og kvinner står i menighetene og i kirkebenkene, og synger Guds hymner, og går ut av kirken og røker sigaretter, og drikker whisky, og går på dans, og—og lever for verden, og forteller skitne, vulgære vitser, og kaller seg “kristne.” Når menn og kvinner kan gå fra prekestolen eller fra kirken, og fra stedet til Oppstandelseskraften, der det samme Messianske tegnet beveger seg iblant dem, og ikke blir en ny skapning i Kristus, er det noe galt. Når avisene skjeller det ut; og fra kyst til kyst, frem og tilbake, fra de frosne områdene i Nord til de tropiske junglene i Syd, sender Gud det, og folk vender hele tiden ryggen til det. Så hva kan vi si, hva kan vi gjøre? Vi vender oss tilbake til Skriftene der Han sier, “Trang er den port, og smal er den vei, og bare få er det som vil finne den.”

⁸⁴ Han sa, “Som det var på Noahs tid, slik skal det være i Menneskesønnens Komme.” Lytt, på Noahs tid, var verden befolket omtrent slik som den er i dag. Deres vitenskap overgikk vår. De bygde sfinkser og pyramider og gjorde ting som vi ikke kan gjøre i dag. Et usedvanlig, mektig, smart folk. Og husk, vitenskapen sier i dag, “Det er ett minutt før midnatt.” Det er ett minutt før klokken slår dødens time. Det er senere enn vi tror. Jeg håper at—stoler på at den Hellige Ånd vil la dette synke ned i enhver troendes hjerte, “som Noahs tid”!

⁸⁵ Hvor mange ble frelst på Noahs tid, ut av den generasjonen? Åtte, åtte ut av mange millioner. Han sa, “Slik skal det være i Menneskesønnens Komme.”

⁸⁶ “Og slik som det var på Sodomas tid, slik skal det være i Menneskesønnens Komme.” Blant de ti tusener, ble det frelst tre.

⁸⁷ Du vil si til meg da, “Predikant, hva med alle de tusener som skal komme sammen med Ham?” Nå, broder, det ble satt sammen gjennom mange generasjoner.

⁸⁸ Jeg vil bli overrasket hvis ett dusin kommer ut av denne generasjonen. “Trang er den port, og smal er den vei, og bare få er det som vil finne den.”

⁸⁹ Åh, jeg kjenner menighetene, hva de sier, “Hvis du setter navnet ditt i boken og blir et medlem, *dette*, går det bra med deg.” Det finnes ikke noe slikt Skriftsted. Hvis alt som har navnet sitt i boken, og i—i menigheten, vil det bli milliarder på milliarder på milliarder, alt vil gå inn. Da vil alle slags ånder være der, og hva slags tilstand vil Himmelen være i? Tenk på det nå.

⁹⁰ Som noen ville si til meg, “Nå vent et øyeblikk, broder Branham. *Den-og-den*, jeg hørte dem tale i tunger, jeg vet de vil klare det.”

⁹¹ Det betyr ikke at de vil klare det i det hele tatt. Paulus sa, i Første Korinterbrev 13, “Om jeg taler med menneskers og englers tunger, og ikke har kjærlighet, er jeg intet.”

⁹² “Åh, jeg dro til *Den-og-dens* møte. Åh, han gjorde store, mektige gjerninger. Jeg så ham fikk de blinde til å se.”

⁹³ Likevel kan han være fortapt. “Mange vil komme til Meg på den dagen og si, ‘Herre, har jeg ikke forkynt i Ditt Navn, profetert? Har jeg ikke, i Ditt Navn, kastet ut onde ånder? Har jeg ikke, i Ditt Navn, gjort mange mektige gjerninger?’ Han vil si, ‘Gå bort fra Meg, dere som gjorde urett, Jeg kjente dere ikke engang.’” “Trang er den port, og smal er den vei, og bare få er det som vil finne den.”

⁹⁴ La meg gi dere noen beregninger som vil ryste dere. I følge legevitskapen, i byen Chicago, i følge lege-statistikker, er det tretti tusen abortsaker i Chicago alene, i løpet av tretti dager, som legene har. Hvor mange av disse små pillene og slikt de tar, av abortsaker?

⁹⁵ Statistikker viser, i de Forente Stater, at det blir født flere barn utenfor ekteskapet enn det blir innenfor ekteskapet. Visste dere at Bibelen sier, i 5. Mosebok 14:2, at “et barn født utenfor ekteskapet, det tar fire hundre år før det drives ut igjen”? Deres barns barns barns barns barn kan ikke stå i Herrens forsamling, fire hundre år, ti generasjoner. Førti år i én generasjon. Deres tipp-tipp-tipp-tipp-tipp-tipp-tipp-tipp-tipp-tippoldefar var født utenfor ekteskapet, og han er ute av bildet! Hva nå? Vis meg hvor det ble forandret.

⁹⁶ Hva kommer vi til? Og nå de som er født utenfor ekteskapet, på grunn av utroskap, og syndige kvinner som kler seg på gatene som menn, som er en motbydelighet i Guds øyne, sigarettrokere, cocktail-drankere, såkalt bekjennende kristne. Gud forbyr slik en flokk med prostituerte! Det er riktig. Så kaller seg kristne? Ikke rart at Jesus sa, “Trang er den port, og smal er den vei, men bare få er det som vil finne den.”

⁹⁷ De vil ikke ydmyke seg. De er stive. Hør her, da David ble fortalt om synden som han hadde gjort, omvendte han seg

raskt, og Gud elsket ham for det. Forteller du dem om deres synder, vil de si, “Jeg vil aldri trå over dørstokken der igjen.” Hvorfor? De har rikelig med steder å dra til, de kan dra til de falske tilholdsstedene som godtar slikt. Men det er på tide at predikanter tar på seg Guds fulle rustning og forkynte Ordet uten å gå på kompromiss, Evangeliet. Mennesker burde ydmyke seg.

⁹⁸ Det er ingen oppriktighet blant kristne lenger. De ønsker å si, “Jeg er en metodist, jeg er en baptist, jeg er en pinsevevner,” det betyr ikke [Broder Branham knipser i fingeren—Red.] *det* for Gud.

⁹⁹ “Jeg talte i tunger, jeg utførte mirakler.” Vi legger all vekten på det, når det er en av de mest forblindende tingene som de kunne gjøre. Ja visst. Regnet faller på de rettfærdige på samme måte som urettferdige. Regnet vanner avlingen på samme måte som det vanner ugresset, Roy. Det samme regnet, den samme Hellige Ånd faller på folket. Det betyr likevel ikke . . . Naturen deres må være annerledes, fra innsiden og ut. Ikke en utvendig manifestasjon eller demonstrasjon, men den levende Guds Ånd på innsiden som gjør den personen til en ny skapning, som ydmyker hans eller hennes hjerte fremfor Gud.

¹⁰⁰ Du sier, “Predikant, mener du virkelig å si at du tviler på at et dusin ut av disse millionene og fire milliarder menneskene i verden?” Jeg tviler på at det vil være et dusin som vil nå Bortrykkelsen. Tenk på det! Jeg forteller dere hva Jesus sa her i Evangeliet. Tenk på det!

¹⁰¹ Hva har det ført til? Fordi umoralen kom iblant folket, begynte barn å bli født utenfor ekteskapet, det stryker dem ut. Ser dere, vi kunne stå her i timevis, og sette på plass de tingene, og du kan se at vi lever i en fordervet, fordømt, gjennom-råtten generasjon av mennesker. Ikke rart de ikke kan se noen tegn, ikke rart de ikke vil høre Evangeliet, de er forherdet, men like så religiøse og fromme.

¹⁰² Sa ikke Jesus at, “Ånden sier med klare ord, at i de siste dager vil de være oppførende, oppblåste, elske nytelser høyere enn Gud, uforsonlige, ubeherskede, voldsomme, og forakte de som er gode, og har en form for gudsfrykt?” Skjønner? Åh, du kan rope, ja visst. Du kan tale i tunger, ja visst. Tro vil kaste ut djevler, ja visst. Men det er ikke det vi snakker om.

¹⁰³ Så vil du si til meg, “Broder Branham, hva er kjennetegnet på en kristen? Hvem vil bli frelst? Vil du, broder Branham?” Jeg overlater det til Gud. Jeg vet ikke. Jeg tror at jeg er det. Jeg sammenligner livet mitt, daglig, med Ordet. Hvis jeg ikke lever opp til dette Ordet, er det noe galt, jeg må gå tilbake og komme i orden.

¹⁰⁴ “Vel,” sier, “Broder Branham, når folk taler i tunger, betyr ikke det at de er frelst?” Nei, sir! Nei, absolutt ikke! Jeg har hørt hekser og trollmenn tale i tunger, alt mulig slags tøv. Jeg har sett

folk tale i tunger og leve med en annen manns hustru. Jeg har sett folk tale i tunger, og hoppe opp-og-ned og rope som om huset stod i brann, og gå ut og drive med svindel, og stjele, fortelle løgner, og alt mulig. Hvordan kan du forvente det? Nei, sir.

¹⁰⁵ Tilhøre menigheten, diakoner i menigheten, så fromme som bare det. Ja, tror du de kjøper bensin på søndag? Nei. Men gjør noe på mandag som er skittent og råttent og simpelt. Gud bor i hjertet, ikke i det ytre, det er noe som kommer fra hjertet.

¹⁰⁶ “Trang er den port, og smal er den vei, og bare få er det som vil finne den.” Som det var på Noahs tid, åtte ut av de millionene; som det var på Sodomias tid, tre ut av millioner; slik skal det være i Menneskesønnens komme.

¹⁰⁷ Og du ser fordervelsen vi er i. Du ser hvordan enhver forestilling, mann, han får der ute og djevelen får smarte predikanter til å stå på talerstolen og lar folk komme unna med det.

¹⁰⁸ Her om dagen sa en person, “Jeg ville ikke hatt deg på talerstolen min, du ville gjort kvinnene mine gale.” Nei, det er de allerede. Det ville brakt dem til sine fulle fem, fortelle dem der å slutte med å kle seg i disse klærne og slikt. Og, vel, noen er nødt til å gjøre det.

¹⁰⁹ Jeg sa til min kone, “Har jeg blitt gal, selv? Er jeg sinnssyk? Eller, hva er i veien med meg?” Noe på innsiden kan ikke være stille. Jeg må fortelle Det, jeg bryr meg ikke om hva noen sier.

¹¹⁰ Sier, “Du kommer til å ruinere tjenesten din.” Vel, en hvilken som helst tjeneste som Evangeliet ruinerer, burde bli ruinert.

Gud gi oss dristighet til stå for det som er Sannheten og fortelle Sannheten om det! Det er en synd, en skam!

¹¹¹ “Trang er den port,” sa Jesus, “og smal er den vei.” Og dere som tenker at millioner, og alle dere metodister, baptister, presbyterianere, pinsevenner går inn, dere vil bli bedratt på den dagen. Jesus sa, “Mange vil komme og sitte ned i Riket, si, ‘Jeg har rett til å være her.’” Han sa, “Men Rikets barn skal kaste dem ut. Det vil bli gråt og jammer og tenners gnissel.” Det bør gjøres en granskning denne morgenen, kristne. Det vil være ti ganger millioner ganger milliarder av bekjennende kristne, og trofaste i sine liv, som vil gå glipp av porten. Jesus sa så.

“Hvor mange går inn?”

¹¹² Jeg vet ikke hvor mange som går. Det eneste er, “Gud, la meg være én av dem!” Slik er det. Han er Dommeren. “La meg være en.”

¹¹³ Du sier, “Broder Branham, hvordan kan du da vite når noen er kristen?”

¹¹⁴ Jeg vet ikke. Men la meg fortelle deg hva Skriften sier. Så visst tror du Den. Da den Hellige Ånd ble sendt til jorden, talte Gud gjennom den Hellige Ånd. Han sendte en engel

ut—ut, først. Og Han sa, “Gå gjennom byen og iblant folket, og sett et tegn på deres panne, på de som sukker og gråter over motbydelighetene, går i rette med de tingene.”

¹¹⁵ Hva er en motbydelighet? En kvinne som tar på seg et klesplagg som tilhører en mann. Det gjør Gud kvalm. Har du noen gang vært i nærheten av noe motbydelig? Hvor kvalm det gjør deg! Du kan ikke utstå det. En kvinne som tar på seg et klesplagg som tilhører en mann, det er slik det får Gud til å føle Seg; du kan synge i koret, du kan be hver dag, og rope hver dag, eller leve for Gud hver dag, du er fordømt i Guds Nærvær. Det er nøyaktig hva Skriften sier. “En motbydelighet!” Og de som støtter slikt tar del i slikt.

¹¹⁶ Gud gi oss nåde til å stå imot slikt. Hvis du må stå alene, stå der og hold Guds Ord i din hånd. Det vil aldri svikte.

¹¹⁷ Nå har vi kommet til en dag, der, folkets motbydelighet. Og Englene gikk ut og forseglet igjen. Finn en person til meg i Jeffersonville, hvis dere vil vite hvem som kommer til å klare det, finn en person til meg i byen vår som sukker og gråter, konstant plaget og besværet, og ber for motbydelighetene som skjer i byen. Kan du løfte din hånd og legge den på en person? Ta så Skriften, “Trang er den port, og smal er den vei, som fører til Livet, få er det som vil finne den.” Det var de eneste som skulle bli forseglet.

¹¹⁸ Åh, jeg kan vise dere massevis som går i menigheten. Jeg kan vise dere massevis som synger i koret. Jeg kan vise dere massevis som underviser søndagsskolen. Jeg kan vise dere massevis som står i spissen for—for store foreninger. Jeg kan vise dere massevis som roper, massevis som taler i tunger, massevis som arbeider i det Ævangeliske arbeidet.

¹¹⁹ Men vis meg én som nede i sitt hjerte er så uroet over verdens synder! Vis meg en predikant som kan stå i dag og fordømme de denominasjonene. Vis meg en predikant som vil stå og si dette, og fordømme de denominasjonene. Han burde ikke det, han vil bli sparket ut, det er matbilletten hans.

¹²⁰ Ikke rart Billy Graham sa til Jack Moore, sa, forstår ikke hvordan møtene mine består, sa, “Han er ikke baptist, heller ikke er han metodist eller pinsevenn.” Sa, “Og alle sammen er imot ham.” Selvfølgelig, jeg sier ikke det. . . Grunnen til at jeg sa, jeg kan ikke si det ute i offentligheten. Jeg sier det til min egen menighet. Jeg har en kamp, fordi prøvelsens stund er over meg.

¹²¹ De sier, “Hvis du vil komme, er det helt i orden, men ikke si noe om Det.” Du kan like godt holde munn.

¹²² Jeg vil forkynne det Gud sa jeg skulle forkynne! Det er riktig. En av de åtte vil være et sted. En av dem vil være et sted. Men på den dagen vil jeg ikke være skyldig i å si at jeg gikk på kompromiss på grunn av en læresetning eller en menighets-doktrine, eller en denominasjon. Jeg har forkynt Sannheten!

123 De sier, “Hvorfor ikke deg, hvorfor ikke din tjeneste, broder Branham, som ser ut til å være så mektig, hvorfor feier den ikke fram slik som disse andre mennene gjør?”

124 Det har du det rett der. Det er saken. Jeg drar inn i byen, tror du at Assemblies of God ville samarbeide med meg? Ikke etter det jeg tror, de vil ikke det. Kan kanskje få en innimellom. Tror du metodistene ville det? Prøv, og finn ut. Vær møtelederen min for en uke. Hvis du drar inn, drar du inn i Jesu Navn. Det er riktig.

125 Åh, selvfølgelig, de får deg dit, ja visst, får deg dit på et eller annet sted, og slik at du ikke står i forbindelse med dem på noen slags måte. Og så når du drar, sier, “Åh, nå, broder Branham er nok bare litt forskrudd, vet dere. Han. . .”

126 Hvis jeg er forskrudd, så er Bibelens Lære på villspor. Det er hva Bibelen sier! Ja, sir. Følg med!

127 Jesus sa, “Hvorfor kaller dere Meg ‘Beelsebul’? Dere trodde Salomo, hans skjelnings-tegn. Dere trodde hans dag. Dronningen av Syden kom fra jordens ytterste grenser, for å se den gaven, og hun trodde den når hun så den. Og dere sitter og ser på den daglig, og tror den ikke.”

128 Og Hans Egne brødre trodde Ham ikke. Sa, “Dra dere opp til høytiden,” sa Han, “men Jeg drar ikke opp nå.” Han dro opp en annen vei, fordi Hans Egne brødre ikke trodde på Ham. Det er riktig. “Trang er den port, og smal er den vei, og få er det som vil finne Den.”

129 Da det kom til disiplene, til oppgjørets time, hvor var de hen? En kvinne og en mann stod ved korset hos Ham, Johannes og Maria. Resten av dem var forsvunnet.

130 Dette er oppgjørets time. Dette er tiden. Det er nå Gud gjør ting. Det er nå Messias er på jorden. Det er nå Guds Kraft beveger Seg i Hans folk. Og de kaller dem “holy-rollers, gale, sinnssyke,” åh, slikt som det. Men tiden er her!

131 Det kommer virkelig til å bli noen store skuffelser i dommen.

132 Åh, spritsmugleren, han vet hvor han kommer til å være i dommen. Ølhunden vet også hvor han kommer til å være. Den prostituerte vet også hvor hun vil stå. Gambleren vet også hvor han vil stå. Fylliken vet også hvor han vil stå. Han vil ikke bli skuffet.

133 Men der skuffelsen kommer til å være, er de som trodde de hadde rett. Der kommer skuffelsen. “Da de kom fram der, sa, ‘Ja visst, vi kastet ut djevler i Ditt Navn. Vi er predikanter. Vi tilhører de-og-de menighetene. Vi har gjort mektige mirakler. Åh, vi forkynte! Ja, jeg har vært en—jeg har vært en tjener i menigheten. Jeg har vært biskop. Jeg har vært *dette*.’ Gå bort fra Meg, dere som gjorde urett, Jeg har aldri kjent dere engang.” Der har dere det. Det er skuffelsen. Han sa, “Deres barns barn

vil komme inn og sitte ned i Riket, si, 'Vi har rett til å være her,' og de vil bli kastet ut i det ytterste mørke, der det vil bli gråting og jamring og tenners gnissel." "Trang er den port, smal er den vei, som fører til Livet, få er det som vil finne den."

¹³⁴ Til dere, mitt kjære folk, denne morgenen, lytt til dette. Jeg har ikke funnet på dette. Jeg er ansvarlig for å fortelle Det. Det er alt jeg er ansvarlig for. Hvis jeg aldri holder en preken til i mitt liv, det er Sannheten: det kommer bare til å bli frelst noen få mennesker. Bare husk det: bare noen ganske få. Vær du en av dem.

¹³⁵ "Hvem er de, broder Branham? Jeg vet ikke. Ingen andre vet. Vi arbeider på vår egen frelse med frykt og beven.

¹³⁶ Men kom på linje med Gud. Hvis ditt hjerte ikke slår nøyaktig i takt med Bibelen, så er det noe galt, det er noe galt. Uansett hva menigheten din sier, du kan ikke gå inn ved det. Du må gå inn ved det Gud sa. Dette er Boken du vil bli dømt fra, Bibelen. Hold deg til Den!

¹³⁷ "Åh," sier du, "vel, jeg er døpt i Herren Jesu Navn." Det er korrekt, det er Bibelen. Men hvis livet ikke følger det, så gagnet det deg ikke mye å bli døpt.

¹³⁸ Du sier, "Vel, jeg har mottatt den Hellige Ånd." Det er bra, det er det du skulle ha gjort. Men hvis livet ikke er der!

¹³⁹ Husk, ugresset mottar den samme kraften som faller på hveten for å få den til å vokse, får ugresset til å rope, også. Det lille ugresset står rett opp og like så lykkelig som hveten er. Det er riktig, lever av det samme livet. Og en synder kan oppholde seg i Guds Nærvær, rope seieren, og leve som en kristen. Men hvis det ikke er noe forandret i hjertet! Han kunne ha den samme Kraften til å kaste ut onde ånder. Jesus sa så. Han kan forkynne Evangeliet like så bra som noen annen predikant kan gjøre. Det er nøyaktig hva, Jesus sa så. Bibelen lærer det. Ja, sir. "Selv om jeg taler med menneskers og englers tunger, selv om jeg gir mitt legeme til å brennes som et offer, jeg gir alt jeg eier til mat for de fattige, jeg—jeg har tro til å flytte fjell, jeg gjør alle disse tingene, jeg forkynner i Hans Navn, jeg kaster ut djevler i Hans Navn," sa han, "er jeg intet." Så, han kunne gjøre det, og "intet." Forstår dere?

¹⁴⁰ Nå, tingen å gjøre er, fra ditt hjerte, vær en kristen, gå nå inn gjennom den trange port. For, bred er den vei som fører til fortapelsen, og millioner på millioner i denne generasjonen av troende vil gå på den. Fordi, trang er den port, og smal er den vei, bare du og Kristus alene.

¹⁴¹ "Smal er den vei som fører til Livet, og bare noen få er det som vil finne den." Nå, det er Ordene til vår Herre. Du store! Hva gjorde Han? Stod der, og skjelnet tankene deres.

142 Og han sa, “Han er Beelsebul. Vel, hvordan kan Han være Gud? Han er en Mann! Hvor kom denne visdommen fra?” sa de i Hans Egen by.

143 Når du gå inn i byen her, virker det som. . . Jeg sier ikke dette for å ringeakte dere; dere er kristne, dere elsker meg. Du går inn i byen her, og det virker som om satans kraft slår deg ned. Dette stedet er fordømt. Denne byen er fordømt.

144 Hva sa Billy Graham da han gikk inn i Louisville? Han sa det var det “mest demon-besatte stedet” han noen gang hadde besøkt i sitt liv. Satte det i avisen, sa, “Du kan virkelig føle djevelens undertrykkelse.”

145 Selvfølgelig, vil jeg føle det. Hvorfor? Dette er mitt eget hjem. Da Jesus kom tilbake til Sitt Eget hjem, sa Han, “Mange mektige gjerninger kunne Han ikke gjøre, på grunn av deres vantro.” Sa, “En profet blir ikke foraktet, en predikant, noe annet sted enn på sitt eget—på sitt eget hjemsted, iblant sitt eget folk.” Skjønner? Du kan ikke noe for det, Skriften sier så. Skjønner?

146 Nå, når du går i byen her! Og ikke fortell meg at jeg ikke vet. Jeg går bort til folk som tar meg i hånden og sier, “Åh, broder Branham, jeg elsker deg.” Og du vet det er en løgn! Du vet det er en løgn. Hvis Gud kan fortelle meg skjelning av hjertet, hvorfor kan Han ikke fortelle meg det?

147 Ja visst, og rett iblant ditt eget folk rundt om i byen! Når de ser deg, sa, “Vel, du vet, jeg så hvor den-og-den. . .”

“Hvor? Hvor var det?”

“Opp den. . .”

“Hmh! Vi kjenner den fyren!”

148 Du føler det. La meg fortelle deg, la noen komme hjem til deg som ikke liker deg noe særlig, sitte i huset ditt bare en liten stund og føl den merkelige følelsen. Gang det med fjorten tusen nå, så forstår du hva jeg snakker om. Så kommer du på et sted hvor alle elsker deg, den velkomne følelsen, bare, åh, du store, og du kunne bare ha blitt der for evig, ser dere. Slik er det, ser dere, det er en ånd. Og folk vet ikke hva det er, de lurer på hvorfor folk er så fordervet.

149 Hva får gode kvinner, hva får gode kvinner til å ta på seg dem vulgære klærne og gå ut der? Hva får, selv nå når det fortsatt er kaldt, små seksten-år-gamle jenter, med klær på seg som hun ikke engang burde hatt på seg foran moren sin, og ute på gaten? Det er fordi, ikke det barnet (det barnet vet ikke noe bedre), men fordi en eller annen predikant på prekestolen ikke har stått på sin post. Det er helt riktig. Ja visst. Kvinner går på gaten, og helt sexy kledd og slike ting, og syndere ser på dem og vet ikke at hun faktisk er like så skyldig som om hun skulle ha levd med den mannen. Jesus sa så! Jesus sa, “Hver den som

ser på en kvinne for å begjære henne, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte, og vil måtte svare for det på dommens dag.” Trang er den port, og smal er den vei!

¹⁵⁰ Jeg vet dere synes jeg er en hard fyr. Jeg er ikke hard! Jeg er deres broder, og jeg elsker dere.

¹⁵¹ Flykt fra den kommende vreden! Gå til korset og gråt inntil ditt hjerte er fylt med Hans Ånd, det vil få deg til å vende ryggen til alt av verden, og vandre gudfryktig fremfor Ham, med ditt hjerte brennende for Ham. Kjærlighet! Ikke en plikt. Kristus er ingen plikt, å tjene Kristus, det er en kjærlighet som tjener Kristus. Den presser deg, tvinger deg, inntil ethvert pulsslått av ditt liv slår i takt med Ham. Det er da du ser synden.

¹⁵² Og Han gråt på jorden. Det bedrøvet Gud på Noahs tid, da Han så hjertene. Og Jesus satt oppe på et fjell, og sa, “Jerusalem, Jerusalem, hvor ofte Jeg ville samle dere, men deres tid er kommet og deres hus vil bli lagt øde.”

¹⁵³ Slik skal det være ved Guds Sønnns Komme, hjertet til den virkelig sanne troende er sønderknust. Han ser rett nå at en vekkelse burde feie over dette landet. Hvordan kan det skje gjennom en flokk som er født utenom ekteskapet? Hvordan kan det skje, når de er fordømt til å begynne med?

¹⁵⁴ Guds Rike er likt en mann som kastet et nett i havet, og, da han dro det inn, hadde han skilpadde, sumpskilpadde, slanger, frosker, noen fisk. Var ikke opp til ham å avgjøre, han bare kastet det opp på elvebredden. Det er det Evangeliet gjør. Det er det Billy Graham, Oral Roberts, jeg, og alle andre predikanter som forkynner Evangeliet, kaster det ut, trekker det inn, “Der er de, Herre.” Men hva gjør vi hver gang? Vi finner ut, før du kan komme tilbake igjen, er de rett tilbake i dammen igjen. Hva er det? I utgangspunktet, var det en skilpadde. Det forandret ham ikke, å bli fanget i Evangeliets garn. Han var en skilpadde til å begynne med. Han var en sumpskilpadde til å begynne med. Han var en slange til å begynne med. Han var en hykler før han i det hele tatt kom inn i menigheten. Han hadde ingen lyst til å slutte med sin drikking og gambling, og røking og lyving, og stjeling. Han bare kom inn fordi han var redd for helvete. Du gjør deg selv til en enda mer kandidat for det, når du gjør det. Det er sant. “Trang er den port, og smal er den vei, og få er det som vil finne den.”

La oss be.

¹⁵⁵ Herre, åh, ransak meg, Herre. Prøv min sak akkurat nå, Herre. La meg ikke måtte komme fremfor dommen fremfor Deg, etter å ha forkynt på denne måten. Åh, hvis det er noe som helst urent i meg, Herre, ta det bort, vær så snill! Vi ser en tid som vi lever i, når menn og kvinner blir så stive. De skammer seg. Du sa en gang, “Det finnes ikke engang rødming iblant Sions døtre.”

Deres anstendighet har blitt så tatt bort så de ikke engang rødmer noe mer. O Herre, tenk på det! Og vet at uret over der tikker og går, bare et minutt eller to mer, og den store ødeleggelsen vil komme, da la ham som er uren være uren fortsatt.

¹⁵⁶ Gud, vekk oss alle opp denne morgenen. Ryst oss, Herre! Vi ser tegnene komme til syne. Vi har våre øyne åpne så vi kan vite det. Vi ser millioner, millioner, Herre, som har vendt ryggen til og gått vekk. Jeg undrer, hva kan jeg gjøre, hva kan jeg gjøre, O Herre? Er det noe, Herre? Hvis det trengs mer forkynnelse, mer bønn, mer av hva som helst, hjelp meg, Herre, så jeg kan bringe Budskapet til folket. Hva kan jeg gjøre? Men de forkaster Det hele tiden. Du gjør Dine mektige tegn og utfører Dine undre, og likevel marsjerer folket rett videre. Er det at Din Skrift må bli oppfylt, er det tiden da "Ingen kan komme til Meg uten at Min Far drar ham, og alle som Faderen har gitt Meg vil komme til Meg"? Herre Gud, gi denne morgenen at folk vil våkne opp og se dette siste tegnet på jorden. Jeg ber, Gud, om at Du må gi noe til folket.

¹⁵⁷ Velsign dette lille folket her denne morgenen. Gud, begynn med broder Neville, Herre. Helbred hans kropp. Han er syk denne morgenen, Herre, magebesvær. Jeg ber at Din helbredende hånd må være over ham. Beveg hans sjel.

¹⁵⁸ Gud, gå ut iblant denne forsamlingen. Det er menn og kvinner som sitter her som jeg kanskje ikke ser igjen før dommens dag, da må jeg stå til regnskap. Men jeg har lest Ditt Ord, "Trang er den port, og smal er den vei, og bare få er det som vil finne den." O Herre, la dette være de "få," noen av dem, vil Du, Herre? Gi det til enhver person her.

¹⁵⁹ Jeg ber som en mann bare kan be. Herre, disse menneskene ville gjort hva som helst for meg, for å hjelpe meg. Hvis jeg var sulten, ville de gi meg mat. Hvis jeg trengte en dress, ville de kjøpe det. De ville gått sammen og kjøpt en bil til meg, for å forkynne Evangeliet. De ville gjort hva som helst. O Far, ransak sjelene deres denne morgenen, vær så snill, og la dem granske det fremfor Deg. Jeg vet ikke, jeg stoler på at alle sammen er blant de Utvalgte. Og sett meg der, også, Herre. Og hvis det er noen grunn i meg til at jeg ikke ville være der, Herre, bare åpenbar det for meg, jeg vil gjøre det rett akkurat nå. Jeg vil være sikker, Herre, at det på den morgenen ikke vil være noen problemer ved floden. Jeg vil gå inn den dagen. Og jeg vet ikke når det vil bli, det kan være i dag til og med. Så, hjelp meg å vite, hjelp disse menneskene å vite.

¹⁶⁰ Og når vi ser at våre hjerter er ubekymret! Åh, vi gleder oss over å høre et godt Budskap på radioen, eller gå til menigheten. Vi setter pris på et godt Budskap. Vi har ikke noe imot å snakke om Jesus noe sted. Men, Herre, er synden en slik byrde for oss at den gir oss tårer i øynene, sukker og gråter og står imot den, alt, motbydelighetene som blir gjort i byen? Herre, la Guds Engel se det over oss, og merk oss. Gi det, Herre.

161 Ja kom, Herre Jesus, nå og forbered våre hjerter, og gi oss Dine sanne tegn på at Du er i vår midte, så vi kan vite at vi tar imot—tar imot det siste tegnet før denne generasjonens avslutning.

162 Og vi ser det utenomekteskapelige, når menn lever i nasjonen og får babyer som er født av andre menns koner, og—og små jenter på gaten, og hundrevis slutter på skoler hvert år og tenåringer som blir mødre, og det er ingen respekt, og hvordan kvinner blir forgiftet, seg selv, ved røking og—og drikking, og fjernsyn og så videre som fordrer sinnene til barna. O Herre, hvor lenge kan det bestå? Og Du, en Hellig Gud!

163 O Far, jeg—jeg føler underlig i dag at noe må bli gjort raskt, Herre. Jeg vet ikke hva jeg skal si, men jeg ber, Herre, at Du må legge i våre hjerter hva vi skal gjøre. Gi disse tingene, Herre. Vi ber om dem i Jesu Navn. Amen.

164 Tiden er for hånden. Enhver fornuftig person som har tenkeevne, skjønner at noe er i ferd med å skje. Det er ikke én person i denne bygningen, som er ved sine fulle fem, som ikke skjønner at denne verden ikke kan bestå under disse forholdene.

Vi kan ikke bestå, venner. Det er ikke én ting, som deres pastor og deres broder, det er ikke én ting som jeg kan lede dere til denne morgenen utenom til Jesus Kristus. Jeg vet ikke om noe. Bare tenk på tingene som er profetert å komme før Bortrykkelsen finner sted, alt som jeg kjenner til er oppfylt.

165 Du sier, "Hva med dyrets merke?" Det skal komme i Trengselen. Menigheten vil være borte da. Vil ikke trenge å merke disse, disse er forsvunnet, ser dere. Merkingen pågår nå. Merkingen er det som vises, stempelet. Fly til Gud, fly til Ham raskt!

166 Jeg undrer denne morgenen, mens vi venter her bare et øyeblikk. Og jeg føler slik dere gjør. Jeg—jeg kan fornemme din følelse, hver enkelt av dere prøver å tenke, "O Gud, gransk meg!" Det er slik jeg føler, også. Jeg innser at disse Budskapene som det, venn, ikke er populære iblant folket. Du fordømmer dem og du for... du—du trykker dem ned. Noen må gjøre det. Jeg skulle ønske det kanskje hadde vært noen andre. Men hvis det faller i min lodd å gjøre det, hvis jeg må være henne som vasker, da la meg vaske. Hvis jeg er... David sa, "Jeg vil heller være en dørmatte i Guds Hus, enn å bo i telt med synden." Det er riktig. Hva enn Gud vil du skal gjøre, gjør det. Vær ikke skamfull. Hvis det er... .

167 Og, husk, jeg vet det er en stor ting. Sier, "Broder Branham, du sier bare åtte sjeler vil bli frelst?"

168 Jeg vet ikke hvor mange som vil bli frelst, jeg kan ikke si det. Men jeg sier én ting: de vil være så få, i en tid som denne. Bare tenk, på den tiden der Han var, hvor mange som ble frelst. Tenk på Noahs tid, og Lots—Lots tid, og alle sammen,

Han sa, “Slik skal det være i Menneskesønnens Komme, for, trang er den port, og smal er den vei.” Ser dere, du går inn på egenhånd, med Ham, og det er alt. Skjønner? “Og bare få er det som vil finne den.” Hvor mange tror at det er Evangeliets Sannhet? Jesus Kristus sa så, “Få er det som vil finne den.” Bare noen ganske få. Vær en av de få. Jeg vet det er hardt, det er besværlig. Og det er anstrengende for meg å si det, da jeg føler en menneskelig kjærlighet for dere, men Guds kjærlighet tvinger meg til å fortelle dere.

¹⁶⁹ Nå, den samme Hellige Ånd som opptrådte på Abrahams tid, opptrådte på Kristi tid, lovet å være her for å gjøre det samme. Han er her. Nå, hvis jeg har fortalt dere Sannheten, er Gud forpliktet til den Sannheten.

¹⁷⁰ Hvis jeg ikke holder mitt ord, er jeg ikke en mann av mine ord. Hvis du ikke holder dine ord, er du ikke en mann av dine ord. Nå, jeg kan love deg noe og ikke klare å holde det, men—men jeg ville ha kommet og fortalt deg. Hvis jeg skylder deg noe, og gjemmer meg for deg, er jeg en hykler. Hvis jeg kommer og forteller deg, “Jeg skylder deg, men jeg kan ikke betale deg, men jeg vil gjøre alt jeg kan,” da tilgir du meg og hjelper meg. Skjønner?

¹⁷¹ Vi skylder alle Gud noe. Vi skylder Ham våre liv. La oss være ærlige om det. Gå ut og si. . . Ikke si, “Vel, hør nå her, jeg er—jeg er presbyterianer. Jeg er metodist. Jeg er pinsevenn. Jeg er Church of God. Jeg er Nazarene. Jeg er Pilgrim Holiness.” Ikke tenk det! Det vil være millioner av dem i helvete. Vær en kristen, i Kristus.

¹⁷² Hvor mange vil si, “Broder Branham, husk på meg i bønn nå, jeg vil løfte opp min hånd”? Gud velsigne dere.

¹⁷³ Herre, Du ser hendene deres. Stunden er her, den mektige Hellige Ånd har roet ned denne bygningen denne morgenen. Jeg kjenner Ditt Nærvær. Jeg innses at Du er her for å ære Ditt Ord, “Jeg Herren har plantet, og Jeg vil vanne den dag og natt, så ingen skal plukke den ut av Min hånd.” Du sendte ut Ditt Ord for å utføre en hensikt, og Det vil—Det vil måtte gjøre det, Herre. Skriften sier at Du er den samme i går, i dag, og for evig.

¹⁷⁴ De kunne ikke tro, de menneskene på Din tid kunne ikke tro at den Hellige Ånd var i Deg. Og Du gjorde Deg Selv (som var en Mann) til Gud, hvilket, Du var den jomfru-fødte Guds Sønn som kom til jorden for å frelse oss fra våre synder. Og fordi de så Guds Ånd i Deg, prøvde de å gjøre det annerledes. Og Du fortalte dem, Herre, “Det er ikke Meg som gjør gjerningene, det er Min Far som bor i Meg. Han gjør gjerningene. Hvis dere kalte Abraham deres ‘far.’ Abraham så Min dag.” Ja visst, gjorde han det, da han stod ved siden av Ham, så Ham gjøre de gjerningene og tegnet. “Han så Min dag og frydet seg.” Sa, “Dere farer vill, og kjenner verken Skriften

eller Guds Kraft, hvordan Gud kunne overskygge en jomfru, og bringe frem en Sønn (ved en jomfrufødsel) og bo Selv i fylден av Sin Kraft, i den ene Mannen.”

¹⁷⁵ Og hvordan Han kunne ta det samme Blodet fra det Legemet som Han ga som et Offer, og hellige et folk som Han Selv kunne bo i, fortsette Sitt arbeid inntil verdens ende! O Gud, vekk folk opp til å se det. Gi det. Frels alle som løftet sin hånd. Rens deres hjerter. Herre, mine hender er løftet. Rens meg, O Herre. Dette er et hus for irettesettelse. Dette er sted hvor vi skulle bli vasket. La den Hellige Ånd vaske oss denne morgenen, og rens oss fra fordervelsen.

¹⁷⁶ Vi ber, Herre, at det ikke må være én person som går herfra uten å være fylt med Din Ånd. Kanskje det ikke vil bli en følelse fra utsiden når det skjer. Men, Herre, gå på innsiden, dra av skallet og vis oss hva vi er, Herre. Gi det. Og fyll oss så med Din Ånd, med et hjerte som er sant og rent. Og i denne tiden med forfølgelser og harde prøvelser, vil Du bli stadig skjønnere og kjærere for oss mens vi går fremover, og venter på den dagen. Mens tårer renner nedover våre kinn, for syndene i byen, må den Hellige Ånd se ned og si, “Der er en som Jeg kan merke, han er Min, hun er Min.” Gi det, Herre. Må det bli funnet iblant oss i dag. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

Når jeg kommer til elven ved dagens slutt,
 Og de siste sorgens vinder har blåst;
 Vil det være Noen som venter som vil vise
 meg veien,
 Jeg trenger ikke krysse Jordan alene.

Jeg trenger ikke krysse Jordan alene,
 Jesus døde for å sone alle mine synder;
 Når mørket jeg ser, vil Han vente på meg,
 Jeg trenger ikke krysse Jordan alene.

¹⁷⁷ Jeg ønsker å kjenne Ham nå. Ta min hånd, kjære Herre, led meg videre, la meg stå. La meg stå her, Herre, imot alt som kalles galt, alt som ser galt ut. Jeg bryr meg ikke om hva noen andre sier, la meg stå, Herre. Når jeg har gjort alt jeg kan gjøre, hjelp meg å stå. Ta min hånd og dra meg gjennom det, Herre. Gjør noe, la meg stå. Når de tingene kommer, og denne verdens skatter og all dens pomp og dens prakt; forblind mine øyne for det, la meg bare se Ham Som døde for meg. Hvis det koster meg enhver venn jeg har, hvis det koster alt jeg har; det betyr ingenting, jeg overgir det alt på alteret. Det er saken, la meg stå trofast. Og en dag når pusten blåser imot mitt ansikt, og jeg vet at mitt hjerte er ferdig og mine dager er fullendt, og min tid er omme og mitt kort er tatt fra hylla, trenger jeg ikke krysse Jordan alene. Han vil være der. Ja. Når mørket jeg ser, vil Han vente der på meg, jeg trenger ikke krysse Jordan alene.

Hvis jeg står for Ham nå, vil Han stå for meg da. Jeg vil leve for Ham Som døde for meg, hvor lykkelig da mitt liv vil bli. Det er slik jeg ønsker å stå.

¹⁷⁸ Jeg antar at det er syke mennesker her. Ga han ut noen kort? Jeg glemte. Ga de ut kort? Er noen kort gitt ut? Noen som har bønnekort? Nei.

¹⁷⁹ Jeg venter bare på den Hellige Ånd. Hvis dere bare tror, bare ha tro, ikke tvil. Hvis Gud vil åpenbare for meg dine problemer. . . Hva enn det er, jeg vet ikke; hvis du løfter din hånd, kjenner ikke du meg og jeg kjenner ikke deg. Så hvis Gud vil åpenbare her, vil du tro at det var den samme Engelen som brakte Budskapet rett før ødeleggelsen der dengang, det ville være den samme Engelen som brakte det akkurat nå før en annen ødeleggelse. Vil du tro det? Hvis du gjør det, løft opp din hånd. Ja vel. Ja vel, må Herren gi det.

¹⁸⁰ Han sitter i nærheten av meg. Det er en annen som sitter i nærheten av meg, er fru Snyder her, eller denne fru Murphy her, som navnet hennes er, sitter rett her. Jeg kjenner dem.

¹⁸¹ Jeg kjenner ikke denne mannen, han er en fremmed for meg. Men Gud kjenner ham. Hvis Gud vil åpenbare det nå, hvor mange av dere vet at det ikke er. . .

¹⁸² Ikke se på meg. Nei du, jeg er en hillbilly fra Kentucky, når det kommer an på det. Jeg—jeg har ikke engang nok utdanning, knapt, til—til å skrive mitt eget navn. Men det er én ting jeg vet, jeg kjenner Ham. Og det, det er—det er alt jeg bryr meg om å vite. Nå, ikke—ikke bry dere om grammatikken min.

¹⁸³ Og du tenker kanskje at prekenen min denne morgenen var helt på villspor og alt, legg den på linje med Bibelen en gang og se om du ikke er midt i blinken. Se om ikke kikkertsiktet ditt er inni når du—når du sikter den inn. Ikke legg den på linje med dine egne tanker, men legg den på linje med hva Han sa. “Trang er den port, smal er den vei, og få er det som vil finne den; for bred er den vei som fører til fortapelsen, og vid er den port, og mange vil gå inn gjennom den,” millioner på millioner vil gå inn der. En ut av en million vil sannsynligvis være slik det blir. Der har dere det. Det er hva Han sa. Nå, Han ga aldri det antallet, men Han sa, “Som det var på Noahs tid, åtte sjeler. Som det var på Sodomas tid, tre.” Ut av alt sammen, ble tre frelst, ved ild. Slik vil det bli!

¹⁸⁴ Nå, hvis noen er virkelig åndelig, vil jeg at dere skal se på denne mannen som sitter her, han ser på meg så konstant som han kan. Løftet opp sin hånd, jeg kjenner ham ikke; aldri sett ham, og jeg vet ikke noe om ham. Han bare sitter der og ser på meg. Men, ser dere, han skaper en kontakt, han ber. Nå, det er riktig. Nå, hvis Herren vil fortelle meg. . . Den mannen sitter så langt fra meg, og dette er vårt første møte, og der sitter han der. Hvis Herren vil åpenbare for meg hva han er—hva han

er. . . Jeg—jeg kunne ikke helbrede ham. Jeg, jeg kunne ikke gjøre det, for Gud har allerede gjort det. Men det ville øke deres tro. Alle ser nå, Han er rett her, akkurat den samme Ånd. Og husk, Jesus lovet dette, før endens tid. Det har alltid vært det siste tegnet.

¹⁸⁵ Her om dagen, satt jeg og Leo på gaten, og noen av oss snakket sammen. Og jeg føler stadig at en forandring kommer, en forandring kommer. Da vi snakket om det, det vil ikke bli en forandring i tjenesten min, for den kan ikke bli noe mer, men det vil bli en forandring i meg. Jeg har alltid vært en svak en og bare latt mennesker lede meg og føre meg, og sende meg *denne* veien og *den* veien. Hvis jeg hadde gjort noe Herren sa at jeg skulle gjøre for lenge siden, ville jeg ikke ha vært i de vanskelighetene jeg er i idag. Jeg drar ut denne kommende uken for å være alene med Gud. Ja, sir. Jeg—jeg må høre fra Himmelen. Jeg vil ikke være en svak en, jeg vil stå på mine egne overbevisninger.

¹⁸⁶ Mannen, det kommer stadig rett tilbake til ham, han sitter rett bak, for den mannen tror, han tror faktisk. Jeg følger med forsamlingen overalt, og det faller rett tilbake til mannen. Han har behov, han er tynget, men han er tynget for noen andre. Det er riktig. Du ber for noen andre. Du har noen andre på ditt hjerte. Det er riktig, er det ikke? Det er en venn. Hvis jeg forteller deg hva som er i veien med den vennen, vil du tro at jeg er Guds tjener? Det er alkoholisme. Det er riktig. Hvis det er riktig, løft opp din hånd.

¹⁸⁷ Tror du? Noen her borte løftet opp sin hånd, en kvinne bak her, noen. Ja. Ja. Du kjenner meg ikke? Jeg er en fremmed for dere alle? Jeg kjenner deg ikke, men Gud kjenner deg. Tror du det? Hvis Gud vil åpenbare for meg hva som er på ditt hjerte, vil du tro at jeg er Hans tjener? Lille dame, det du er bekymret for er den babyen der. Det er riktig. Og den babyen har eksem i ansiktet. Legen kan ikke gjøre noe med det. Du er en fremmed her, og du og din elskede sitter der. Tror du at Gud kan fortelle meg hvem du er og hvor du kommer fra? Tror du det? Ville du ta imot babyens helbredelse om Han ville? [Damen sier, "Ja"—Red.] Ja vel, du kan dra tilbake til Somerset, Kentucky, der du kommer fra. Og tro at han vil bli frisk, eksemen vil forlate babyen hvis du kan tro det.

¹⁸⁸ Da jeg nevnte det ordet, noen står bak der i salen, fra Somerset, Kentucky, og ber, med et hjerteproblem. Tror du at Gud kan helbrede det? Hvis du tror det av hele ditt hjerte, og tror at Gud vil helbrede og kurere.

¹⁸⁹ Her, her er, jeg tror at en hånd gikk opp rett her borte, rett her borte, en dame. Ja, jeg så hånden din. Er jeg en fremmed for deg, dame? Jeg kjenner deg ikke. Vi har aldri møtt hverandre. Tror du at jeg er Hans tjener? [Damen sier, "Ja"—Red.] Gjør du? Du har en byrde på ditt hjerte, eller noe. Tror du hvis Gud kan åpenbare det for meg, tror du Det er den samme Ånd som var

i Kristus? Mannen din sitter der, tror han det samme, også? Vil du tro det samme? Det er om den lille jenta deres som sitter ved siden av dere der. Det er riktig, hun har kreft. Men tror dere at Gud vil helbrede henne? Hvis dere gjør det, løft opp deres hånd. Ja vel, legg hendene deres over på barnet.

¹⁹⁰ Herre Jesus, i Din Ånds Nærvær, fordømmer jeg djevelen som holder på å ta livet av barnet. Jeg plasserer, ved tro, Jesu Kristi Blod mellom den morderen og barnet. La det leve. Amen.

¹⁹¹ Ha tro på Gud. Ikke tvil. "Hvis du kan tro, er alle ting mulig." Hvis du kan tro, er alle ting mulig. Korrekt.

¹⁹² Noen andre bak der løftet opp sin hånd, et sted, du, en dame borte på enden. Tror du at jeg er Guds tjener? Jeg kjenner deg ikke, du kjenner ikke meg. Tror du at Gud kan åpenbare for meg hva som er ditt problem? Ville du ta imot Jesus som din Helbreder eller Tilveiebringer, hva enn det er, uansett. Tror du det da? Ja vel, så det nervøse sammenbruddet som du har hatt, det er det du har hatt. Hvis det er riktig, reis deg opp, hvis det er riktig, bare så folket kan se at det er sannheten. Ja vel, det vil forlate deg nå. Dra hjem og bli frisk. Gud velsigne deg.

Du er fra Kentucky, også. Hm-hmh, det er riktig.

¹⁹³ Damen som sitter ved siden av deg er fra Kentucky, også. Hun er det, også. Jeg kjenner deg ikke, gjør jeg? Men jeg kan fortelle deg at det feiler deg noe. Hvis jeg kan fortelle deg hva som feiler deg, tar du imot Kristus som din Helbreder? Det er i din hofte. Hvis det er riktig, løft opp din hånd, langt opp så folket kan se. Ja vel, dra hjem nå, det vil forlate deg. Din tro gjør deg frisk.

Jeg utfordrer dere til å tro. Jeg utfordrer troen deres til å tro.

¹⁹⁴ Her sitter en dame her, og ber, har lommestørkleet sitt opp mot ansiktet. Jeg kjenner deg ikke. Gud kjenner deg. Du er fra Joliet, Illinois, og du har en svulst. Det er helt riktig. Du lurar kanskje. . . (Ja, det er—det er kvinnen Rosella hadde med. Det er riktig. Vent, hun fortalte meg om det, men hun visste ikke at jeg ikke kjente kvinnen. Det er riktig. Bare hadde seg slik at kvinnens tro var stor.) Jeg vil fortelle deg en ting som du—du vet som jeg ikke vet. Du ber for dette barnet som sitter her på enden av benken, som er sykt. Det er ditt barn. Det er riktig. Amen. Du vet jeg ikke visste det.

¹⁹⁵ Der er Den, Det er den Hellige Ånd! Tror du Det? Tar du imot Den? Så hvis det er riktig, er det jeg sa om "trang er den port, og smal er den vei" riktig. Jesus Kristus, Guds Sønn, er rett her nå. Den levende Guds Ånd er rett her. Tror dere Det? Så, for å la dere vite at det ikke er jeg som helbreder, jeg er ingen helbreder, men Guds Ånd bare valgte meg til å manifestere Seg Selv. Jeg har ingen utdannelse. Jeg har ingen kunnskap om noe. Men det er Hans Ånd som gjør det, ser dere, og Han vil at dere skal vite at jeg har fortalt dere Sannheten.

¹⁹⁶ Dette er Sannheten, at Jesus Kristus gjør hver enkelt av dere friske akkurat nå hvis dere vil tro det. Nå akkurat som . . . Hvis Det virket i Kingston, med misjonærene, eller hvem det var der inne, som så Det virket i Kingston, ved at tusenvis ble helbredet, hvorfor vil Det ikke virke her i dette Amerika hvor vi har det slik det er nå. Hvorfor kan vi ikke tro det? Fordi vi ikke kan krysse det lille elvestryket der borte. Tror dere det? Løft opp deres hender.

¹⁹⁷ Nå, de samme hendene, legg de på noen ved siden av dere, la meg be for ham rett herfra, og ha ikke noe mer tvil i ditt hjerte, dette vil gjøre slutt på det.

¹⁹⁸ Åh, du store, broder Neville! Hvor jeg har ønsket, hvor jeg har bedt, hvor jeg . . . Du tror kanskje jeg er fra meg selv; jeg er ikke det. Jeg vet akkurat hvor jeg er. Hvis jeg bare kunne få formidlet denne lille tingen til dere! Innser dere at Jesus Kristus, Guds Sønn, her midt iblant folket denne morgenen, akkurat nå, tilstedeværende akkurat nå, viser Seg Selv?

Vel, du sier, "Broder Branham, *du* sa det."

¹⁹⁹ Hvordan sa jeg det? Jeg kjenner dere ikke. Der er en annen kvinne med tuberkulose. Du er helbredet, søster. Velsigne deg. Jeg ber om unnskyldning, du ba for en kvinne med tuberkulose, for det er en gråhåret kvinne. Ja. Ja vel, tro det. Ja vel. Han er her. Det er Hans Nærvær.

²⁰⁰ Nå, her er det Han sa, "Disse tegn skal følge dem som tror. Hvis de legger hendene på de syke, skal de bli helbredet." Hvordan kan Han lyve? Ser dere, det er ikke på Ham, det er ikke på meg, nå er det på dere. Nå må dere tro.

²⁰¹ Jeg kikker på en liten kvinne som sitter bak der akkurat nå, hun har en masse tro. Hun og hennes mann har helt nylig kommet til Herren. Hun satt rett i dette møtet, hadde en brist som legen skulle operere på henne rett før, og babyen hennes skulle bli født. Og legen skulle operere etterpå, men babyen ble født og de kan ikke finne noe brokk lenger. Det er helt borte. Skjønner? Hvorfor? Hun bare satt slik . . . Hun var ikke her oppe på plattformen på den måten. Hun bare satt bak der og trodde det. Er det riktig, fru Green, tror jeg det er, bak der? Det er riktig. Ser dere hennes hånd? Legen kan ikke engang finne bristen, det er helt borte. Hvorfor? Hun trodde det, bare tok steget og sa, "Det er riktig!"

²⁰² Nå gjør du det samme, og enhver plage du har vil måtte forsvinne. Gud, Som kan—Som kan sende Noe inn i en menneskekropp, mot det slangebittets spøkelse som var i den mannens fot, og forgiftet, for å drepe ham, og kan stoppe det og drepe det rett der, hvor mye mer kan Han drepe sykdommen som er i kroppen din. Fordi, den mannen var i nød og han måtte ha hjelp. Du må ha det, også. Hvis du ikke får det, dør du.

²⁰³ Hold nå hendene deres på hverandre. Ikke be for deg selv, be for personen ved siden av deg. Det er kristent.

204 Vit dette, vit dette, at, det du gjør mot andre, gjør du mot Kristus. Når du er god mot noen andre, er du god mot Kristus. Hvis du behandler noen andre dårlig, behandler du Kristus dårlig. Åh, du store!

205 Åh, om jeg bare kunne få formidlet dette, om jeg bare kunne få folket til å se det, hva jeg ser på og hva jeg føler, og hva jeg vet skjer, ser dere. Hvordan Kristus trenger innpå etter Budskapet denne morgenen, for å komme rett ned i folkets hjerter og skape noe der; ikke en begeistring, ikke en følelse (det følger med det), men å skape en udødelig tro der som ikke vil si, gi en millimeter til fienden.

206 Nå, Han vil høre min bønn, Han vil høre din. Be for hverandre nå, mens jeg ber for dere alle sammen.

207 O Herre, i dette store avgjørende øyeblikket, innser vi at dette kommer til å bety forskjellen mellom død og liv, for mange. Og jeg skjelver i Ditt Nærvær, for jeg vet, Herre Gud, at jeg må be av hele mitt hjerte. Jeg innser at selv om det kanskje ikke er en syk person i vår midte innen de neste fem minuttene, at enhver person her må være klar over at Du er her. Her står de denne morgenen, Herre. La de menneskene rekke opp hendene som visste at jeg ikke kjente dem, og ingenting om dem. Men Din Ånd kjenner dem. Du kjenner deres hjerters hemmeligheter, hvor mye mer kjenner Du deres plager og deres lidelser! Så, Herre, la det skje i dag, la det skje selv nå at Din Ånd vil berøre deres syke legemer. Gi det, Herre. De ber for hverandre.

208 Og jeg ber, kjære Gud, at den Hellige Ånd må gjøre det så virkelig for dem, så de aldri vil tvile på det igjen. Og det er en annen sykdom, Herre, som er mye større enn denne fysiske sykdommen, er en åndelig sykdom. Må ethvert hjerte bli åpnet.

209 Herre, hvordan kunne det ha seg at Du stod der ved siden av Abraham, og utførte denne samme tingen, fortalte Sarah som var "bak" Deg, sier Skriften, "i teltet lo hun," og Du fortalte henne det. Og Abraham gjenkjente at det var Elohim, den mektige Gud. I løpet av få minutter var Du forsvunnet ut av syne for ham.

210 Og, Herre, da Jesus stod og gjorde det samme, og sa, "Dere kalte Abraham deres 'far,' og likevel sier dere at dere kjenner Skriftene." Sa, "Dere farer vill, og kjenner verken Skriftene eller Guds Kraft." Og de kalte Ham "Beelsebul."

211 Men Du lovet at i de siste dager at Du ville utøse Din Ånd igjen. Profeten sa, "I aftenstiden skal det bli Lys." Og her er vi.

212 Når denne utenomekteskapelige verden sjangler under synden, som en drukken mann raver hjem om natten, snart vil den bli sprengt i stykker, det vil ikke engang være vulkanstøv, knapt, igjen av den. Og vi ser tiden tikker i vei.

213 O Gud, ta enhver tvil bort fra oss. Flytt oss inn i den syklus akkurat nå. Kom, Hellige Ånd. Hold ut Dine mektige vinger,

våk over denne lille forsamlingen av mennesker akkurat nå, og la deres hjerter bli gjennomsyret med Deg, og la dem kjenne at Du er i Guddommelig Nærvær, at det er Deg, “Jeg er Herren Som helbreder alle dine sykdommer.” Og må Ditt Nærvær gjøre noe med deres hjerter som vil få dem til å gå herfra, denne morgenen, og tro med alt som er i dem. Og må enhver syk og plaget person bli helbredet.

²¹⁴ For, som Din tjener, står jeg og fordømmer enhver djevel, fordømmer sykdommen, fordømmer satan.

²¹⁵ Du har tapt, og du er ikke annet enn en bløff. Og vi utfordrer deg på det denne morgenen, i Jesu Kristi Navn. Og som Hans tjener, som forkynner Hans Ord og forteller folket Sannheten, om å komme i orden og å komme på linje med Guds Ord, jeg fordømmer deg, satan, i Jesu Kristi Navn. Forsvinn fra hver enkelt av disse menneskene som har kommet fra fjern og nær, for å bli helbredet. Forsvinn fra denne forsamlingen og fra dette folket. Jeg befaler deg ved den levende Gud. Og Bibelen sier, “Et rettfærdig menneskes brennende bønn har stor kraft og virkning.” Og mange rettfærdige mennesker har lagt sine hender på de syke, denne morgenen her. Åh, satan, du skulle gjerne få dem til å tro at det var meg, da tar du æren fra dem. Men det er deres tro på Gud, også, de tror Gud! Og du vil måtte flytte deg, ved deres tro. Så legg i vei bort herfra, og gå ut i det ytterste mørke der du hører hjemme. Jeg fordømmer deg, i Jesu Kristi Navn, ved autoriteten til Guds Bibel, mitt oppdrag fra en Engel. Gå nå, i Jesu Kristi Navn, og la dem bli fri. Amen.

²¹⁶ Tror dere, av hele deres hjerter, at dere er helbredet? Løft din hånd, si, “Jeg tar nå imot Jesus Kristus som min Helbreder. Alle skygger har forsvunnet fra meg. Jeg tar nå imot Ham i fyllden av Hans kraft, i Hans Nærværs salighet. Jeg tar imot Ham.”

Min tro ser opp til Deg,
Du Golgatas Lam,
Guddommelige Frelser;
Hør meg nå mens jeg ber,
Ta alle mine synder bort,
La meg heller aldri komme
Bort fra Deg.

La oss nå løfte våre hender virkelig ydmykt til Ham nå.

Mens livets mørke labyrint jeg går,
Og sorgene rundt meg sprer seg,
Vær Du min Guide; O Gud;
Befal at mørket skal bli til dag,
Visk sorg, frykt bort,
La meg heller aldri komme
Bort fra Deg.

[Broder Branham begynner å nynne *Min tro ser opp til Deg.*—Red.] . . . rike nåde!

Menigheten og dens tilstand
(*The Church And Its Condition*)
Søndag formiddag den 5. august 1956

Trang er den port
(*Strait Is The Gate*)
Søndag formiddag den 1. mars 1959

En menighet forført, av verden
(*A Deceived Church, By The World*)
Søndag formiddag den 28. juni 1959

Disse Talene av Broder William Marrion Branham ble talt på engelsk i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., og er tatt fra magnetiske lydbåndopptak og trykket på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2015 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org